

**МАРТА ГЕОРГИЕВА, ЕВА
ГЕОРГИЕВА
ЗА КНИГАТА И НЕЙНИЯ
АВТОР
ПРЕДГОВОР КЪМ „ЛЕТОПИС
ЗА ВЪЗРОЖДЕНЦИТЕ
КОНСТАНТИН ДЪНОВСКИ И
АТАНАС ГЕОРГИЕВ“**

chitanka.info

Летописът за българските възрожденци свещеник Константин Дъновски и Атанас Георгиев-Чорбаджи е написан в периода 1981–1985 г. Авторът проф. Александър Периклиев Георгиев е роден и израснал във Варна (1905–1988). Той бе изявен почитател и последовател на учението на Петър Дънов, с духовно име Беинса Дуно, който е син на свещеник Дъновски и внук по майчина линия на Атанас Георгиев-Чорбаджи.

Интересът на автора към живота и рода на Учителя Беинса Дуно е събуден не само от дълбокото му отношение към неговото духовно учение, но и от интереса му към историческите условия, обстоятелства, събития и личности, способствали за изграждането и опазването на народностен дух, национално и духовно съзнание на българския народ, преминал през най-големи изпитания в своето развитие. Обстоятелството, че родната му къща във Варна е граничела с двора на храм „Св. Архангел Михаил“, където в уединение завършва земния си път (1919 г.) бащата на Учителя свещеник Константин, също провокират интереса на автора към рода на Учителя. Образът на светия старец, изплувал често в спомените от детските му и младежки години, събужда у него желание да събере исторически сведения за живота му, посветен в служба на самоопределението и духовното пробуждане на поробения български народ. Като просветител и отвержен защитник на религиозната независимост, свещеник Константин се изявява при основаването на параклис към Руското консулство във Варна, където за първи път се провежда богослужение на църковнославянски език, във времето, когато цялото богослужение се изнася само на гръцки.

Събирайки данни и материали за бащата на Учителя, авторът установява колко голямо е било влиянието на възрожденеца Атанас Георгиев-Чорбаджи (дядо на Петър Дънов по майчина линия) върху Константин Дъновски, с когото той установява тясно сътрудничество още в младежките си години. Заедно те работят неотстъпно за организиране на български училища и за утвърждаването на българския език в социалното и духовното общуване във Варненска област, където гръцкото, турското и гагаузкото влияние са били особено силни. По-късно те се сродяват и Константин се оженва за Добра, дъщеря на Атанас Георгиев-Чорбаджи и майка на Петър Дънов.

Семейният дух за отстояване на национални и духовни ценности е повлиял върху формиране на миогледа на Петър Дънов. Но в течение на своя жизнен път и духовно подвизаване той надминава националните рамки и придвижва далече напред своето виждане и философия за развитието на човечеството като едно цяло, макар и състоящо се от различни вероизповедания и народи.

Наследил от своите родители и деди силен просвещенски дух, Беинса Дуно през целия си живот се стреми да предаде дълбокото знание за същността на човека и пътищата за повдигане на неговото съзнание.

Словото, което се извява чрез него, е отправено не само към българите. То придобива общочовешко значение и разкрива необходимостта от пробуждане на онова светло съзнание у хората, което е в състояние да опази и развие живота върху планетата Земя като част от вселенския организъм.

Изхождайки от принципите на приемствеността, ние вярваме, че предлаганият летопис, макар и публикуван 20 години след написването му, може да породи размисъл и вдъхновение у всеки човек със светли убеждения, познания, разбираня и желание да служи за изграждането на онова бъдещо човешко общество, в което хората ще живеят като братя и сестри на майката Земя и Небесния Творец.

Марта Александрова Георгиева
Ева Александрова Георгиева

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.